

Titel: Kapitel XXVIII.

Citation: "Kapitel XXVIII.", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e20901.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXVIII.

Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom.

Som bemærket i Motiverne til det tidligere Udkast maa Overgangen til det ny Processystem medføre nogle Forandringer i de hidtil gældende Regler om den for- melle Fremgangsmaade, der bliver at følge i Mortifikations-sager. Derimod er der ikke Grund til at gribe ind i de bestaaende Regler om, hvem der kan søge Mortifikation, og hvilke Dokumenter der kunne mortificeres, eller angaaende Retsvirkningerne af Mortifikation, idet Spørgsmaalet herom falder uden for Civilprocessen og maa afgøres efter Hensyn, der ere uafhængige af den gældende Procesform. Bestemmelserne i det foreliggende Kapitel angaa derhos — som allerede antydet i dets Overskrift — kun de Tilfælde, i hvilke Mortifikationen er betinget af forudgaaende retslig Forfølgning og Dom, medens den Række Lovbud, der give Adgang til at opnå Mortifikation uden lagttagelse af saadan Fremgangsmaade, t. Eks. med Hensyn til Sparekassebøger, i det hele blive uberrørte af Udkastets Bestemmelser.

Af de Forandringer i de paa dette Omraade gældende Regler, som det tidligere Forslag indeholdt, og som ere bibeholdt her, er den væsentligste Bestemmelsen i § 315, der henviser Afgørelsen af det Spørgsmaal, om Mortifikationsstævning maa udstedes, til Retskendelse i Stedet for som hidtil til Administrationens Afgørelse, en Forandring, der stemmer med det i øvrigt af Udkastet fulgte System og heller ikke er uden Forbillede i den gældende Ret, se Lov om Oplagshuse af 23de Februar 1866 § 9, Søløvens § 167 og Friværnsoplagsbevis-Loven af 30te Marts 1894 § 15.

Fra det tidligere Forslag adskiller nærværende Kapitel sig derved, at Mortifikations-sager angaaende Obligationer med

spalte2850

Pant i fast Ejendom, som oven for ved § 2 omtalt, ere henlagte til Underret, medens man i øvrigt har bibeholdt det tidligere Forslags Regel om, at Mortifikations- og Ejendomsdom skal søges ved Landsret. — Fremdeles ere forskellige i nyere Love indeholdte særlige Regler udtrykkelig holdte i Kraft (se § 314, 2det Stykke og 3die Stykke, 2det Punktum, samt § 322, 2det Stykke). I § 317 ere Udtrykkene ændrede saaledes, at der gives Anvisning paa, efter Omstændigheder at nøjes med en skriftlig Erklæring fra den, der søger Mortifikation, for at denne ikke uden Nødvendighed skal blive nødt til at foretage den maaske lange Rejse til Landsretten. — Det tidligere Forslags § 425 er udgaaet som overflødig ved Siden af den almindelige Regel i Udkastets § 265, jfr. § 289. — Endelig er det i § 320 (jfr. 321) udtalt, at, naar nogen møder og fremsætter Indsigelse mod Mortifikationen, skal Retten afgøre, om denne Indsigelse hindrer Mortifikationen eller ej, og i sidste Fald give Mortifikation. Den saaledes truffne Ordning synes mere konsekvent og mere praktisk end det tidligere Forslags, hvorefter en fremsat Indsigelse bevirkede Optagelsen af et Forbehold i Mortifikationsdommen, der først bortfaldt, naar det under en særlig Sag var fastslaaet, at Indsigelsen var ubegrundet.